

**Вставай! Дивися: в дооколі іде за щастя боротьба.
І Україна вже ніколи не буде матір'ю раба!**

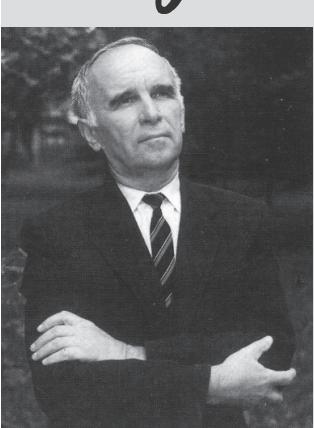
Володимир Черепков

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 11-12 (14114-14115), 17 ЛЮТОГО 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

КУЛЬТУРНИЙ ЮВІЛЕЙ

Нинішнього року минає 30 літ із часу заснування міської молодіжної літературно-мистецької премії ім. М. Вінграновського. Те, що така премія в Білій Церкві народилася та існує досі, свідчить, що найменше, про дві важливі речі. Перша – серед нас є люди, які розуміють, наскільки важливо підтримувати молодих, творчо обдарованих, земляків. Друга – такої молоді в нас дуже багато. І це не може не радувати, оскільки людина культурна, освічена, ерудована є невід'ємною умовою створення щасливого, заможного, цивілізаційно високого суспільства, в якому так хочеться жити! Тож про власне премію, її лауреатів, проблеми, пов'язані з цариною культури, «Громадська думка» говорить сьогодні з незмінним головою комісії з присудження премії заслуженим працівником культури України АНАТОЛІЕМ ІВАНОВИЧЕМ КУЛЬЧИЦЬКИМ.

– Анатолію Івановичу, пригадайте, будь ласка, як виникла ідея заснування премії та чому вона отримала ім'я Миколи Степановича Вінграновського?

– Це був початок 1993 року. Того часу я був головою міського об'єднання літератури і мистецтва, яке плідно співпрацювало з управлінням молоді і спорту. Його тоді очолювали Іван Куроченко та Олександр Литвинчук. Я вніс пропозицію про заснування премії, і вона була прийнята. А з 2005 року премія має ім'я видатного поета і кіно-режисера Миколи Вінграновського, життя і творча діяльність якого тісно пов'язані з нашим містом.

– Розкажіть про перших лауреатів та про склад комісії.

– Виконкомом був затверджений склад комісії, яку запропонували мені очолити. До неї увійшли відомі творчі особистості, які того часу мали авторитет у місті. Серед них – директор музичної школи № 3 Ніна Павлова; член НСПУ, заслужений учитель України Петро Розвозчик; заслужений артист України Володимир Рєпін та інші. В подальші роки склад комісії іновлювався. Були запропоновані кандидатури заслуженого художника України Олександра Жарка, члена НСПУ Віктора Євтушенка, талановитого хормейстера Ольги Гаврилюк, ведучого актора академічного театру ім. П. Саксаганського Валерія Войтова та інших.

А вперше премія була присуджена двом кандидатам того ж 1993 року. Ними стали молода поетеса і журналіст Тамара Ганенко-Житовоз – за поетичну збірку «Тече Раставиця», та член спілки народних майстрів України, керівник дитячої студії «Дріада» Людмила Терещенко.

До речі, кандидатуру Тамари Житовоз підтримав наш славетний земляк, видатний письменник, лауреат Шевченківської премії Віктор Міняйло, який звернувся на ім'я комісії з листом.

Загинув під Вуглеродаром...

І знову Білоцерківська громада схиляла голову в скорботі – відстоюючи незалежність Батьківщини, в російсько-українській війні своє життя поклав наш земляк – 27-річний **АНТОН ВАЛЕРІЙОВИЧ ТУЛЧАЙ**, стрілець-снайпер 6 механізованої роти 2 механізованого батальйону військової частини А2167. Він загинув 6 лютого від отриманих поранень, несумісних із життям, внаслідок артилерійського та мінометного обстрілу противником позицій підрозділу поблизу Вуглерода Волноваського району Донецької області.

Поховали Героя на Алеї Слави в Сухому Яру.
ВІЧНА СЛАВА І ПАМ'ЯТЬ ЗАХИСНИКУ УКРАЇНИ!

– Це низка колективів: ансамбль народної музики «Барвиці візерунки», педагогічний вокальний ансамбль «Оріяна», камерне тріо «Контрасти» (всі колективи музичної школи № 3), зразковий ансамбль танцю «Щасливе дитинство» та зразковий цирковий колектив «Супутник цирку» ПК ВО «Білоцерківщина», народна капела бандуристок «Українка» школи мистецтв № 5, народний духовий оркестр БНАУ, народний ансамбль танцю «Ровесник» Будинку художньої творчості, народний вокальний ансамбль «Співограй» центру «Соняшник»...

А серед творчих особистостей – солістка Будинку органної музики Тетяна Орлова – нині заслужена артистка України, Олександр Жарко – нині заслужений художник України, талановиті поети Костянтин Мордатенко, Алла Носовська, Віктор Євтушенко – нині члени НСПУ, Максим Василенко – талановитий скульптор, Євген Чернецький – відомий краєзнавець, Ольга Гаврилюк – талановитий хормейстер, Валерій Войтов – талановитий актор і ведучий та інші.

– Яка ситуація нині з колективами, які свого часу стали лауреатами?

– Ситуація, безумовно, не в мажорному стані. Більшість колись відомих колективів перестали існувати, деякі ледь-ледь живуть. Колись у нашому місті дарували своє мистецтво глядачам більше 40 хорів. Нині – один. Це наш відомий народний хор «Від серця – до серця», яким опікується заслужений діяч мистецтв України Володимир Клюєв. Цей колектив, маючи багато невирішених проблем з питань нормального творчого існування, здобуває нагороди на різних конкурсах і фестивалях.

Ставлення влади до культури, починаючи від Президента, – негативне. Мовляв, нині війна. Але така ж ситуація була й до війни. Влада забуває, що історія кожної держави розпочинається з культури. Ви подивітесь, як зникають наш академічний театр ім. Панаса Саксаганського – один із кращих театрів України. Він був духовним центром і нашого міста, й області. Владу це, як бачимо в даній ситуації, не влаштовує. Які бездарні, скоріше, не національні, програми пропонує наше телебачення! Чи ви послухаете концерти хору ім. Григорія Верського, капели бандуристів, капели «Думка», чи подивитесь виступ ансамблю танцю ім. Павла Вірського? Ні, не послухаете й не подивитеся. Вони не можуть «прощовхатися» на екрані через натовпи бездарностей...

– Сумно. Але принаймні комісія під Вашим керівництвом дбає про визнання справжніх місцевих талантів. Скільки всього лауреатів отримали премію за три десятиліття?

– За 30 років свого існування лауреатами премії стали 65 колективів та окремих творчих особистостей.

– Чи планується мистецький вечір з нагоди такої гарної ювілейної дати?

– Так, планується. Є можливість провести такий вечір. Але все залежатиме, звісно, від ситуації, в якій нині перебуває наша країна.

І визнання, і стимул для творчості

– Які критерії присудження цієї престижної відзнаки?

– Вони визначені в положенні про премію та були опубліковані в місцевій пресі. По-перше – висока якість літературних (поезія, проза, публіцистика, краєзнавство) творів та художніх робіт чи виконавська майстерність. А, по-друге, що не менш важливо,

Нещодавно нові імена поповнили список лауреатів міської молодіжної літературно-мистецької премії імені М. С. Вінграновського. В урочистій атмосфері ними оголошено МАТВІЯ МЕРІМЕРІНА та СТАНІСЛАВУ КЛІШИНУ, які визнані номінантами за 2021 рік.

В «команді» Вінграновського

Знайомтеся. Матвій, скрипаль, випускник Білоцерківської школи мистецтв № 1 імені Юрія Павленка, удостоєний премії за високий рівень виконавської майстерності. Він займався по класу скрипки з 2011 року. Завдяки винятковому таланту, наполегливості та працелюбству рано став проявляти себе як яскравий музикант і здобув у місті популярність виконавця-скрипала.

Високий рівень професійної майстерності Матвія Мерімеріна підтверджують його перемоги на різно-

манітних конкурсах, у тому числі, й міжнародних. Наразі Матвій перебуває за кордоном на навчанні – у 2022 році він став студентом по класу скрипки Королівського вищого музично-педагогічного інституту в Бельгії.

Станіслава, викладачка по класу вокалу Білоцерківської школи мистецтв № 5, отримала відзнаку за творчі успіхи в популяризації вокального мистецтва серед творчої молоді. Вона – авторка та виконавиця музики й пісень, багаторазова переможниця всеукраїнських та міжнародних конкурсів, працює заступником директора з навчально-виховної роботи школи мистецтв № 5.

Із 2013 року Станіслава була неодноразовою учасницею концертних заходів та фестивалів міста як сольна авторка-виконавиця, так і в складі гурту. З 2015-го – організаторка щорічного міжнародного фестивалю «День вуличної музики» в Білій Церкві.

– участь кандидата в громадському житті міста. До речі, в ті роки кандидатів на здобуття премії було більше десяти.

– Як Ви вважаєте, чи дуже важливе для сучасної талановитої молодої людини таке визнання, нагородження?

– Для творчої молодої людини – важливе. Адже її помітили, підтримали, відзначили. Це важливий стимул для подальшої творчої діяльності.

– Чи можете Ви назвати кількох лауреатів, для яких присудження премії дійсно стало значним стимулом творчості?

Протягом 2022–2023 років у Білоцерківській міській територіальній громаді в межах програми «EU4Business» триває проект «Інноваційний розвиток малого і середнього підприємництва та креативних індустрій Білоцерківської міської територіальної громади в рамках співпраці з GIZ». Головна мета проекту – створення унікальних сприятливих умов для розвитку підприємництва. У рамках співпраці було проведено аналіз кластерного середовища громади, презентація якого відбулася 8 лютого. Далі про неї розповідає пресслужба міської ради.

Меблевий, біотехнологічний та авіаційний...

■ Заступник міського голови Василь Морський наголосив, що представництво GIZ залучило експерта, доктора економічних наук Володимира Панченка. Для проведення аналізу для нього були підготовлені дані щодо структури економіки Білоцерківської громади. Відтак проведено експрес-аналіз компаній Білої Церкви стосовно можливості їхнього об'єднання в кластери, і наша громада отримає рекомендації щодо можливості побудови ефективних регіональних кластерів, які максимально розвиватимуться

самі та розвиватимуть економіку громади в цілому.

■ Кластер – це географічно близька група компаній, що співпрацюють, мають загальні риси виді діяльності та взаємодоповнюваність, а також пов'язані із ними інститутами. Кластери в сучасному світі вважають двигунами економічного росту, а отже, їхнє створення та застосування в Україні може посилити національний промисловий та економічний розвиток.

■ Саме кластеризація має всі підстави стати дієвим механізмом активізації економіки регіонів України, зокрема й Білоцерківської міської територіальної громади.

■ Трьома основними перевагами кластерів є вища продуктивність, інноваційність та створення нових підприємств. Специфічною рисою кластерів є те, що ефекти, пов'язані з їхнім створенням, забезпечують переваги, які немож-

ливо досягти в межах однієї компанії.

■ Отож під час заходу Володимир Панченко презентував свої напрацювання. Зокрема, детально поінформував про здатність місцевих компаній увійти до таких кластерів, як меблевий, авіаційний, біотехнологічний (виробництво фармацевтичних препаратів і матеріалів, добрив і азотних, готових кормів для тварин тощо).

■ Експерт зупинився на підставах, які сприятимуть об'єднанню підприємств у кластери, можливості їхнього подальшого розвитку та успішного функціонування на внутрішньому та міжнародному ринках, навіть проаналізував змогу підготовки фахівців цих галузей у навчальних закладах Білої Церкви.

■ Підсумовуючи діловість, Володимир Панченко надав детальні рекомендації місцевій владі щодо створення вищезазначених кластерів.

Все починається з любові!

Славетний і улюблений нами Будинок органної та камерної музики, який віднедавна очолює Віталій Саражинський, після довгої, спровокованої війною, перерви нарешті запросив до себе, як до «ORGAN MUSIC HALL», довгожданих гостей-шанувальників. З нагоди такої зустрічі, а ще до Дня закоханих, він підготував концертну програму «Salut d'Amor», або «Історії кохання на сторінках музичних творів».

Білоцерківці настільки скучили за вечорами, присвяченими музиці, за високим мистецтвом та навіть за цими рідними стінами, що зал був наповнений вщерть! Та ще й грала, даруючи глядачам незабутні миттевості насолоди, неперевершена органістка, заслужена артистка України Тетяна Орлова. У програмі прозвучали твори Генрі Перселла, Крістофа Віллібальда Глюка, Вольфганга Амадея Моцарта, Едварда Гріга, Ріхарда Вагнера, Жоржа Бізе, П'єтро Массані, Едварда Елгара, Фелікса Мендельсона.

А спілкувалися з глядачами, делікатно готовуючи нас до сприйняття музичних перлин, ведучі вечора, відомі актори Юлія Саражинська та Максим Цедзінський. Була того вечора ще одна несподіванка – молодій сім'ї, що тільки-но народилася, під шалені оплески подарували річний абонемент на концерти в Будинку органної та камерної музики!

А вже після прощання до нових зустрічей глядачів попросили долучитися до підтримки однієї з новостворених бригад ЗСУ. Байдуже повз скриньку для пожертв не пройшов ніхто.

Вражень після такого чудового концерту залишилося дуже багато! Ось тільки два відгуки, які наші колеги залишили у фейсбуці.

Галина ШКРІБЛЯК: «Концерт органної музики, вперше за рік війни. Там сталася великий зміни – новий керівник, нова назва, світлове шоу під час концерту. Але

найважливіше – прекрасне виконання Тетяни Орлової. Які мої відчуття? Щемливі. Радісно, що концерт відбувся (без тривоги і вимкнення електрики), сумно, бо наші воїни на фронти забезпечують нам такі можливості своїми життями. Музика лікує наші травми...»

Людмила ПОЛЯХ: «Вчора побувала на концерті в нашему органному залі. Це перший такий великий концерт з початку війни. Скажу вам, друзі, – неперевершено! Новий керівник Будинку органної та камерної музики Віталій Саражинський огорнув органну музику в дуже цікаву театральну обортку. Це новий подих у роботі органного залу, і дуже сподіваюся, що це допоможе оживити роботу закладу!»

Друзі, якщо відчуваєте життєву потребу в тому, аби долучатися до культури в усіх її проявах, слідкуйте за оголошеннями і приходьте до Будинку органної та камерної музики на нові концерти. Вони обов'язково будуть!

Валентина ХРАБУСТ

«Гвардія наступу»: як долути та що варто знати – ПОКРОКОВА ІНСТРУКЦІЯ

В Україні триває запис до 8 бригад «Гвардії наступу», сформованих при Міністерстві внутрішніх справ України: «Сталевий кордон», «Червона калина», «Люті», «Рубіж», «Сpartan», «Кара-Даг», «Буревій», «Азов». Вони мають змінити українські сили під час майбутнього наступу та звільнення територій від ворога.

Кожна бригада формується із залученням чинних військовослужбовців/поліцейських, які мають досвід у боях із 2014 року. Долучаючись до «Гвардії наступу», новобранці стають частиною однієї з бригад на вибір, відповідно до своїх поглядів.

ВОНИ ОТРИМАЮТЬ:

- ✓ Стабільну високу оплату з додатковими винагородами.
- ✓ Безплатну меддопомогу, страхування та інші соціальні гарантії.
- ✓ Досвід та професію. Новобранців наочтимуть висококваліфіковані інструктори.
- ЯК ДОЛУЧИТИСЯ ДО «ГВАРДІЇ НАСТУПУ»?**
- ✓ Зверніться до одного з ЦНАПів (Біла Церква, вул. Леваневського, 34) або заповніть анкету на сайті storm.mvs.gov.ua.

✓ Оберіть бригаду, до якої хочете долучитись.

✓ Надайте необхідний перелік документів.

✓ Пройдіть тестування та готуйтесь захищати Україну.

ОРИЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ ВСТУПУ В БРИГАДІ:

- ✓ Паспорт, довідка про присвоєння ідентифікаційного номера, документи про освіту.
- ✓ Трудова книжка, військовий квиток, посвідчення про приписку до приватної дільниці.
- ✓ Витяг з інформаційно-аналітичної системи «Облік відомостей про притягнення особи до кримінальної відповідальності та наявності судимості».
- ✓ Дві кольорові фотокартки розміром 3,5 x 4,5 см.

Окрім цього, додаткову консультацію щодо вступу до бригад можна отримати за номером телефону: 0 800-10-00-20.

10 лютого відбулося підбиття підсумків конкурсу дитячого малюнка «Світи, зоре, світи, ясна!»

Журі, очолюване членом Спілки художників України Георгієм Пономарьовим, із 125 робіт, які надали діти для конкурсу, визначило кращі й назвало переможців. Їм були врученні цінні подарунки та дипломи відділу культури та туризму міської ради. Також подяками відділу нагородили педагогів, чиї вихованці зайняли перші місця.

Композицію можна переглянути до кінця лютого у виставковій залі бібліотеки № 5 (проспект Незалежності, 55). Працює щодня, крім суботи й неділі, з 9:00 по 17:00.

Як тільки на полях з'являлися колоски, люди ходили і зривали їх. Тим, хто це робив, давали по 10 років арешту, або ж навіть розстрілювали. Не дозволяли збирати навіть мерзлу картоплю чи буряки. Хто не хотів іти в колгосп, відрізали городи по саму хату.

Не голодували в селі власті ті, хто був близький до них. Люди ж їли коріння груші, шипшини, збирали в лісі ягоди, чай варили з липи. Маті парила гречану та вівсяну солому. Їли квітки акації, калачиков, лободу.

Єременко Олександра Олександрівна, 1927 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 2008 р. Семененко Н.О., працівниця бібліотеки):

– Батько служив у Москві, в міліції. Коли загубив документи, нас за 24 години вислали, ми поїхали в Білорусь, а потім у Білу Церкву. Тут поселились у провулку Рокитнянському. Під час Голодомору були випадки, коли крали дітей, убивали жінок. Ми з сестрою були в хаті з бабусею, прийшла жінка і показувала через вікно цукерки та просила відкрити двері, але бабуся взяла сокиру, нам сказала сховатися на печі. Однак ця жінка пішла в інше місце, вбила дітей і мила м'ясо на річці. Потім її міліція забрала.

На вул. Київській був цвинтар, де хоронили всіх, у тому числі померлих від голоду. Потім його знесли. Там побудували житлові будинки...

Далі буде

«Сльоза пекучої пам'яті»

(Продовження. Початок у газеті від 10 лютого.)

Ми пропонуємо ваші уваги спогади білоцерківців, котрим пощастило залишилися живими після страшного Голодомору, того геноциду проти українців, якийчинила совєцька влада у тридцятих роках минулого століття. Збірка «Сльоза пекучої пам'яті», де надруковані ці важкі спомини, стала додатком до Київського обласного тому Національної книги пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років.

Ейсмонт Юрій Анатолійович, 1920 р. н., Ейсмонт Марія Григорівна, 1923 р. н., жителі м. Біла Церква (запис 2008 р. Гущиної С.М., співробітниці Білоцерківського краєзнавчого музею):

– Жили наші сім'ї на одному кутку. Тут тепер Колгоспна вулиця. Батько, Ковбаса Григорій Іванович, 1899 р. н., закінчив церковно-приходську школу (була вона біля церкви св. Марії Магдалини), а потім навчався у гімназії. Працював учителем, у сім'ї було троє дітей. Спасло нас те, що в школі давали їсти, і батькові теж: борщ із лободи й кропиви та кусочек хліба. А вдома весь час їли затирку. Збирали топінамбур, мерзлі гарбузи, картоплю гнили. Навесні видали як учителю скількисільно. А з Києва тітка Юлія переслала товарняком хліба.

У колгоспі годували кандіором чи буряковою юшкою, варили потеруху. А на млині амбари тріщали від зерна. Юрій біля млина поповзом зернятка збирав у жменю. У БРУМі партійцям давали пайки. На базарі був «Торгсін», ми виміняли срібну виделку на пшону. Стакан пшона коштував 20 крб.

У діда були пара коней, корова, землі три-чотири гектари, то його причислили до куркулів, забрали хату. А потім Сталін видав указ, що «середнього селянина» не можна розкуркулювати, то хату йому вернули, а худобу ні. До колгоспу дід не пішов.

Єременко Віра Михайлівна, 1929 р. н., жителька м. Біла Церква (запис 2008 р. Туткевич Л.А., працівниця бібліотеки):

– Маті казала, що врожай був дуже гарний, але влада все забрали. Одбирали ті, кого мама називала активістами, солдатами, бандюгами. Вривалися в хату, нишпорили в коморах, на горищі, під піччю. Документів вони не мали, бо люди знали їх в лиці.

Батько на печі розстелив рівненько зерно та крупу, накрив рядном і зверху посадив нас, малих дітей. Нас б

Із початком повномасштабного наступу РФ на Україну проблема захворюваності на коронавірус в нашій державі відійшла на другий план. Українці практично забули про існування небезпеки підхопити цю недугу: масковий режим непомітно скасували, а питання вакцинації від COVID-19 стало менш актуальним. Попри те, коронавірус нікуди не зник: світ все ще бореться з ним, а подекуди – як-от у Китаї – фіксують нові масштабні спалахи захворювання. Разом із тим еволюція вірусу продовжується: нещодавно вчені зафіксували новий підвід штаму «Омікрон», який науковці назвали «Кракен». І він вже в Україні. Чим небезпечний новий штам вірусу, чи діють на нього вже існуючі вакцини та як українська влада планує з ним боротись – у матеріалі Центру громадського моніторингу та контролю.

Коронавірус в Україні: зростання захворюваності та новий штам «Кракен»

Новий штам COVID-19: чим небезпечний «Кракен»

Наразі в Україні, за даними Міністерства охорони здоров'я, циркулюють 12 підвідів штаму «Омікрон». Один з них – новий – має неофіційну назву «Кракен». Вперше в Україні його зафіксували наприкінці січня у невакцинованого чоловіка із Сумщини. Захворювання у «нульового пацієнта» мало середню тяжкість, і врешті він одужав.

Оцінювати масштаб розповсюдження «Кракена» в Україні медики поки не можуть. Однак уже знають: цей підвід поширюється приблизно на 8% швидше, ніж звичайний «Омікрон», та вміє уникати імуної відповіді організму. Є й добра новина: доказів того, що «Кракен» небезпечніший за попередні види вірусу, немає.

Яка захворюваність в Україні зараз

Захворюваність на COVID-19 в Україні нині поступово зростає. Така динаміка притаманна до середини-кінця лютого. А відчутний спад очікуємо більше до літа.

Попри зростання, захворюваність лішається порівняно невеликою. Приміром, торік у січні в Україні щодня фіксували стільки ж нових випадків зараження, як зараз за тиждень.

СКУПОВУЮ:

-Корови(25-30грн),

-Бики(40-43грн),

-Телиці(38-40грн),

-Коні(25-28грн), проблемні та доріз

096-849-72-59, Вадим.

Пандемія у світі триває

Тим часом у світі розгортається нова хвиля боротьби з коронавірусним захворюванням. У середині січня у Китаї кількість хворих перетнула позначку в 900 млн людей. Водночас у США зафіксували рекордну кількість заражень за останні 11 місяців та поновили режим надзвичайної ситуації через COVID-19. Тож до кінця боротьби з недугою ще далеко.

Яка ситуація з вакцинами в Україні

Нових порад, як вберегтися від чергового штаму коронавірусу, фахівці поки не вигадали. Єдиний спосіб уbezпечити себе приймні від важкого перебігу захворювання – вакцинація. І навіть за наявності нового штаму вона дієва.

За даними МОЗу, наразі в Україні є 8,5 млн доз вакцин від COVID-19 для населення. В наявності – Coronavac, Pfizer та Johnson&Johnson.

Центри вакцинації, в тому числі мобільні, працюють по всій Україні, окрім тимчасово окупованих територій та зон бойових дій. Вакцини в Україні залишаються повністю безплатними, і щоб отримати необхідну дозу, тепер не потрібно навіть декларації з сімейним лікарем.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи. Тел.: 068-101-85-21.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Земельну ділянку в с. Устимівці, 37 соток, фрукт. сад, 15 хв. від з/д станції. Тел.: 098-270-91-89.

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солід, домкрат (25 т), дизолів, фанеру, радіопріямач ("Москвич"), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, дранку, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Газову колонку (нову) вир-ва Італії. Ціна договірна. Тел.: 5-48-31.

✓ "Ходунок" новий, імпортний, зручний у використанні, розкладний, із регуляцією висоти ніжок. Ціна договірна. Тел.: 068-311-89-85.

✓ Алюмінієву тачку, пуско-зарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід мідний (2 мм), пілосос "Шміль", трансформатор 220/110, автотрансформатор

КУПЛЮ

гармонь, баян, акордеон, домру, бандура, чоботи хромові, ялові, ікони, статуетки, фотоапарати «Зеніт», «Фед», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, португю, біонокль.

095-156-36-40

9 Ампер, конденсатори, склотканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Опорну спинку на ліжко з регулюванням; гідроіструмент для підводного плавання, розм. 48-50; дитячий костюм для айкідо на 6-8 років. Ціни договірні. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Ліжко для лежачого хворого, багатофункціональне, матрац для лежачого хворого з водонепроникним чохлом, висота 15 см, новий, імпортний. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Поглинючі пелюшки 60 x 60, памперси №2, прокладки чоловічі уrologічні, вологі серветки, все нове, в упаковці. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Електронагрівач на тенах, 300 грн. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Приладдя для риболовлі та підводного полювання. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Два сервізи, перламутрові. Тел.: 39-00-67, 096-333-60-65.

✓ Мідну болванку діаметром 40 мм, колосники до промис-

лової котельні. Тел.: 050-208-62-89.

✓ Чоботи зимові (45-46 розм.) і осінні (44-45 розм.), шкіряні, нові. Недорого. Тел.: 096-676-34-43.

Втрачений військовий квиток, виданий на ім'я Оксанчук В'ячеслав Валерійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

Втрачено свідоцтво про право власності на житло від 02.01.2007 року, видане на ім'я Волівач Валерій Олександрович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

Втрачений державний акт на право власності на земельну ділянку серії ЯИ, № 485606, виданий на ім'я Волівач Валерій Олександрович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

Втрачено свідоцтво про право на спадщину за заповітом, видане 26.04.1996 р. державним нотаріусом Володарської державної нотаріальної контори на ім'я Півторак Клавдії Іванівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

Втрачено тимчасове посвідчення № 348449 (замість військового квитка), видане на ім'я Сологуб Володимир Миколайович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

Даю уроки з української мови, а також розмовної – для російськомовних.

Телефон: 068-101-85-21.

КУПЛЮ

гармонь, баян, акордеон, домру, бандура,

чоботи хромові, ялові, ікони, статуетки, фото-

апарати «Зеніт», «Фед», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, португю,

біонокль.

095-156-36-40

КУПОН ДЛЯ БЕЗПЛАТНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Назва рубрики

(куплю, продам, міняю, шукаю роботу...)

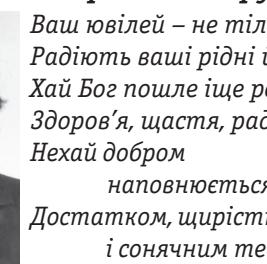
Текст оголошення

Телефон або адреса (друкується в оголошенні)

Один купон – оголошення до однієї рубрики змістом не більше 1-го найменування. Заповніть, виріжте та відправте або принесіть за адресою: 09117, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18, редакція газети "Громадська думка".

«ГРОМАДСЬКА ДУМКА»

Дорогих, рідних наших батьків, дідуся і бабусю, прадідуся і прабабусю
ОЛЕКСІЯ ПИЛИПОВИЧА та ЗІНАЇДУ ХАРИТОНІВНУ МУЗИК
сердечно вітаємо з 65-річчям подружнього життя!

21 лютого

3 повагою – діти, внуки, правнуки, рідні, друзі

Пам'ятка про дії під час землетрусу

ДІЇ ПІД ЧАС ЗЕМЛЕТРУСУ:

- ✓ Зберігайте спокій, уникайте паніки.
- ✓ Дійте негайно, як тільки відчуєте коливання ґрунту або споруди, головна небезпека, яка вам загрожує, – це предмети й уламки, що падають.
- ✓ Якнайшвидше залишіть будинок та відійдіть від нього на відкрите місце, якщо ви на першому-другому поверхі.
- ✓ Негайно залишіть кутові кімнати, якщо ви перебуваєте вище другого поверху.
- ✓ Негайно перейдіть у безпечніше місце, якщо ви у приміщенні. Станьте в отворі внутрішніх дверей або в кутку кімнати, подалі від вікон та важких предметів.
- ✓ Не біжіть до сходів або до ліftа, якщо стихія застала вас у висотній споруді вище 5-го поверху. Саме вихід у таких випадках найбільш заповнений людьми, а ліftи, найвірогідніше, вийдуть з ладу.
- ✓ Вибігайте з будинку швидко, але обережно.
- ✓ Остерігайтесь уламків, електричних дротів та інших джерел можливої небезпеки.
- ✓ Віддаляйтесь від висотних споруд, шляхопроводів, мостів та ліній електропередач.
- ✓ Зупиніться, якщо ви їдете автомобілем, відчиніть двері та залишайтесь у машині до припинення коливань.
- ✓ Перевірте, чи немає поблизу постраждалих, сповістіть про них рятувальникам та, по можливості, надайте допомогу.

ДІЇ ПІСЛЯ ЗЕМЛЕТРУСУ:

- ✓ Зберігайте спокій, заспокойте дітей і тих, хто дістас психічну травму в результаті землетрусу, оцініть ситуацію.
- ✓ Допоможіть, якщо можете, постраждалим, викличте медичну допомогу тим, хто її потребує. Переконайтесь, що ваше житло не пошкоджене.
- ✓ Будьте дуже обережні, може статися раттівий обвал, загрожує небезпека від витікання газу, від ліній електромереж, розбитого скла.
- ✓ Перевірте зовнішнім оглядом стан мереж електро-, газо- та водопостачання.
- ✓ Обов'язково кип'ятіть питну воду, вона може бути забруднена.
- ✓ Перевірте, чи немає загрози пожежі.
- ✓ Не користуйтесь відкритим вогнем, освітленням, нагрівальними приладами, газовими плитами і не вмикайте їх доти, доки не переконаєтесь, що немає витоку газу.
- ✓ Не займайтесь надовго телефоном (хіба що для повідомлення про серйозну небезпеку).
- ✓ Не поспішайте з оглядом місц

– Одстаньте од мене, синочки, нікуда я не поїду. Візьміть краще грушок!

– Діду, ну що ти за людина, які грушки!

Уже нікого в селі не лишилося, а ти вперший, як баран. Ми ж іздимо по тебе щодня. Ми ж ризикуємо. Ну скільки можна, діду, поїхали з нами, Іванович, ну хоч виспішся нормально, поїси, помиєшся, зігрієшся... Холодно ж, а в тебе ні газу, ні дров...

– Одстаньте, я вам людським язиком кажу, одстаньте, синочки, не поїду, в мене діла.

– Всьо, діду, ми більше не приїдемо. Не хочеш – сиди тут. Ото прилетить тобі в хату – і не замітиш, як хати нема, і так уж пів криші знесло. А ще гірше – і тебе уб'є. Ну ти точно суйцидник, дід... Приїде-мо завтра – будеш тут валятися!

– Прикопаєте, синочки... – шепоче дід, складаючи жовті грушки у хустку на лавці під деревом, зав'язує і кладе на заднє сидіння Тойоти.

Синочки в серцях гrimают простріленими дверцятами. Як вони вже не вмовляли того діда! Уп'яте приїхали за тиждень.

Села нема. Дідова хата в низині, ще стіни стоять. І грушка. Але ж недовго стоятимуть! Як звільнили село, так русня щодня шліфує артою. А дід уперся – і ніяк не здається.

Машина зникає за посадкою, а дід усе дивиться її услід. Їздять, їздять... Та добре, що їздять – пайків привезуть, печива. Слово скажуть. Грушок візьмуть. Бач, як вродила!

Синочки... А то, що забрати хочуть його... Нікуди не поїде Іванович. Чого ото їхати? У нього тут діла.

Іванович іде до грушки. Там неподалік від неї два горбочки. Під одним лежить Катерина. Ще з березня лежить. Бо якось нагнівалася вона на нього, розсердилася: "Знов напився, іроде!" А він навіть замахнувся на неї, але не вдарив, ні, він не бив її. Словами, бувало. Але вона вибігла з хати, а тут як почалося... Він упав на підлогу й тримався за ту підлогу, здавалося, сто років. А тоді, як усе затихло, виповз надвір – а Катерина там. Лежить його Катруся. А біля неї Пірат: лапою на крив її руку і лиже. А рука ж тепла ще...

Ото він тоді упав біля неї, хотів плакати, але тільки кричав: "Катя! Катя!" Але Катя мовчала, бо в неї не було чим відповісти. Тоді він викопав тут яму під грушкою і сховав її там. Після того обстрілу люди, які ще були в селі, всі виїхали. А Іванович лишився з Піратом.

Потім прийшли буряти. Вони казали: "Што дед, ждал нас? Маладесе!"

Пірат, опустивши голову, скалив зуби, а Іванович глював на землю, щось додому і сідав на лавку під грушкою.

Бач, позаселялися в сусідські хати, повинили надвір меблі й хазяйнують. Сусіди корову лишили. "Приглянь, Іванович, ми ж скоро вернемося". Ага, скоро. Уже он пів року, як вертаються. Навіть коли звільнили село, ніхто не вернувся. Бо нема села, вмерло.

Буряти корову вбили, щоб не ревіла. Дід хотів подійти її – не впустили. То вона ревіла, ревіла, – і вбили, бо заважала.

І Пірата одного дня вбили, бо теж заважав. Заважав їм діда бити. Кинувся до ніг. То вони його застrelili.

Іванович не плакав і за Піратом, але, здається, кричав навіть більше, як над Катериною. Обіймав його, як малу дитину, пригортає, а потім викопав іще одну яму і сховав його біля Катруся. Катруся любила Пірата. Лежать тепер поряд під грушкою.

А тоді прийшли свої. "Синочки, – шептів Іванович, коли вони західвали в мертвє село, – синочки..." І знов не плачав. "Катруся, – шептів, – вам би борщу свого зварила..." А свої сміялися і обнімали діда. "Та який борщ, діду, – казали, – ми самі тебе нагодуємо!"

Синочки стояли за посадкою, часто приїжджають до Івановича і казали, що відвезуть до людей, до своїх.

Але в Івановича діла. Він копає яму біля Катруся. Копає – і не плаче навіть. А так йому її жаль! А не плаче. Здається, дивиться на нього його Катруся з-під брів з-за грушки, і наче промовляє поглядом: "Ex, Семене, що ж ти такий нептушовий у мене..."

Так вона все казала, як він її ображав. Не дав їм Бог дітей, то він і не вмів бути добрим до неї, наче гнівався завжди, що вона поряд. А вона дивилася на нього завжди так здивовано, наче вперше бачила, наче зрозуміти не могла, чого вона отут із тим насупленим вічно чоловіком робить.

Копає Іванович яму. Горло йому перетискає щось, коли він розказує Катерині:

– Синочки при-

Грущики

Їїджали. Кликали їхати звідси. А куди я поїду, як ти тут. Я ж тебе, Катю, люблю. Так люблю, по-своєму, але так, Катю, як ніхто на світі не любить нікого.

Мовчить Катя. Тільки дивиться на нього з-під брів з-за грушки.

– Як я поїду, кажу я їм, у мене тут діла. Катя у мене тут.

Іванович втирає лоба, сідає у траву біля Каті і продовжує розмову, що так і рветься йому з грудей:

– Ми ж не договорили з тобою, не сказав я тобі, як же мені жаль, що я тебе обіжав, що руку тоді підняв, я ж не хотів, ніколи не хотів, то клята горилка, Катю. Вибач мені, Катю, вибач...

З дерева впала на горбок жовта грушка і розлетілася золотом по уже трохи присохлій траві. І наче розірвалося горло в діда – заплакав так, як не плакав, мабуть, ніколи в житті, навіть дитиною. Сльози котилися порубаним зморшками обличчям, капали на сіру сорочку, на держак від лопати, на жовту грушку на траву, що виросла над Катею. Дід упав на цю траву, обнимав цей зелений горбок, наче свою Катю.

І тут почув, що горбок під ним заворушився. Схлипуючи, наче дитина, Іванович сидів і дивився на могилку, посередині якої з'являлося кротовиння.

"Пробачила... – подумав про себе дід. – Пробачила! Прикопають мене синочки тут, біля Каті, бо Катя мені пробачила".

І заходився далі копати яму.

Але не дала йому Катя копати: як налетіли комарі і як взялися його гризти – спаси нема! Іванович не боявся комарів, але це була хмара, яка просто гнала його звідти, як він не відмахувався від них. Такі вже кусючі були, що дід покинув лопату і майже побіг додому.

Коли по обіді Тойота виїхала з-за посадки, хлопці побачили діда, який сидів на лавці під грушкою зі старою картатою торбою на колінах. Вони підіхали і вийшли з машини, а Іванович мовчкі встав і сів на заднє сидіння. Хлопці так само мовчкі сіли на свої місця, розвернулися і поїхали геть із мертвого села. Якби в цю мить у машині був комар, його було б чути, як сирену.

– То як так, Іванович? – спітав молодший. Старший цикнув на нього, але було вже пізно.

Дід засопів і зі злістю, якої ніколи не чули в його голосі хлопці, відповів:

– Комарі закусали.

Хлопці переглянулися, але нічого не сказали. Дід помовчав, а тоді тихо і якось так лагідно заговорив:

– Прогнала мене Катя. Пробачила і прогнала.

Більше ніхто нічого не питав. А вночі від дідової хати залишилася тільки яма, на краю якої розсипалися жовті грушки.

Ольга КРИШТОПА

Єлецько-Чернігівська ікона Божої Матері

(18 лютого)

◆ Явлення стародавньої чудотворної ікони Єлецької Божої Матері сталося 18 лютого 1060 року під час князювання в Чернігові Святослава Ярославовича, онука рівноапостольного князя Володимира.

◆ Ікона з'явилася йому дивним чином на ялині серед лісу поблизу Чернігова, звідси і її назва від слов'янського слова «ель», «єлець». Згодом преподобний Антоній Печерський, який подвівався на Болдиній горі, що в Чернігові, у 1068-1069 роках, благословив заснувати на місці явлення ікони одноіменний монастир, куди і було перенесено святиню.

◆ У 1238 році Єлецький монастир зруйнували татари, але ікона вдалося заховати в тайнику, що розташувався всередині монастирської стіни. 1470 року Київський князь Симеон Олелькович відновив обитель, а ікона знову поставили для поклоніння в храмі. Подальша її доля сповнена таємниць.

◆ У 1676 році князь Костянтин Острозький пожертвував у Єлецьку обитель новий список чудотворної ікони, який, як і давній, теж прославився численними чудесами. Архімандрит Іонентій Галятовський відновив у той час і сам монастир, а про велику кількість чудес від чудотворної ікони написав у своїй книзі «Скарбниця».

◆ Композиція Єлецької ікони дуже цікава і незвична. Це фактично відтворення

історії явлення самого образу в давнину. Однак композиція має і богословський зміст. У верхній частині ікони в прямокутній різьблений рамці зосереджено Богородицю з Предвечім Немовлям на тлі гілок ялини, стовбур якої ділить нижню частину композиції навпіл. Вдалини видно річку Десну, яка символізує собою ріку життя. Праворуч від ялинкового стовбура – Успенський собор монастиря як образ тихої пристані; ліворуч видно частину Чернігівської фортеці як уособлення світського неспокійного життя.

◆ В Успенському храмі був влаштований красивий позолочений дерев'яний кіот для чудотворного образу Єлецької Божої Матері.

◆ Образ Богородиці, який перебував в обителі до її закриття, мистецтвознавці датують 90-ми роками XVII століття. У 1930 р. ця ікона з Успенського собору потрапила до Чернігівського історичного музею.

◆ Нині вона знову повернута в рідну обитель – Чернігівський Єлецький монастир.

Підготував

Микола ОТИЧЕНКО

Цікаво

Рецепт улюбленого куліша Івана Франка

Письменник обожнював готовувати:варив каву, вилікав десерти та робив справжній український куліш. Ділимося одним із найулюбленіших його рецептів.

ОВЕН. Легкий та спокійний тиждень, коли можна зосередити увагу на тому, що завжди відкладали. Якщо зараз постараєтесь, то зовсім скоро побачите результат.

ТЕЛЕЦЬ. Хоч і насичений, але позитивний тиждень. Не зайдимо бути завести щоденник чи нотатник. Так ви не забуватимете про важливе, а також знайдете час для відпочинку.

БЛИЗНЮКИ. Дуже важливо не піддаватися негативним емоціям. Ви уміло беретеся за мільйон справ, але в такому стані не зможете якісно виконати жодну. Краще зверніть увагу на те, що приносить позитив.

РАК. Цього тижня майже у всьому вам допомагатимуть зорі, тому не відмовляйтесь від своїх цілей. Дуже вдалій період для початку нових справ.

ЛЕВ. Отримаєте порцію нових гарних вражень. Тому не відмовляйтесь від несподіваних пропозицій, якщо вони не мають підозрілого забарвлення.

ДІВА. Астрологи настірливо рекомендують зараз зосередити увагу на собі та власних пріоритетах. Уважніше ставте до прохань, адже далеко не за всім можуть стояти люди з позитивними намірами.

ТЕРЕЗИ. Нарешті настів період натхнення. Тож спрямуйте свою енергію у правильне русло, це принесе не лише результати, а й хороші емоції.

СКОРПІОН. Найкраще тиждень присвятив навчанню, отриманню нових вмінь, самовдосконаленню. Тому попрацюйте на себе, щоб потім не скаржитись.

СТРІЛЕЦЬ. Гарний тиждень, але в гонитві за всезагальнюю любов'ю та визнанням можна втратити голову й себе. Тож зосердьтесь на конкретних цілях та не забувайте мислити раціонально.

КОЗЕРІГ. Не варто ігнорувати природну потребу у відпочинку. Спробуйте новий графік роботи, який передбачатиме рівновагу між працею та особистим життям.

ВОДОЛІЙ. Вдається краще розкрити свій потенціал та побачити світ у нових барвах. Дозвольте собі забути про невпевненість та спробувати себе у чомусь новому. Дуже спрятливий